

er noget med, at man begynder at bruge nogle ord om folk, som vi ikke mener at man skal bruge om børn.

Udgangspunktet skal være, at med børn skal vi satse alt det, vi kan, på, at de kan forbedre sig, at de ikke har en kriminel løbebane. Det er selvfølgelig også begrundet i, at når børn er børn, har de vanskeligt ved selv at overskue konsekvenserne. Der kan man måske endda diskutere, om aldersgrænsen på 15 år er for lav.

Vi ser jo en masse tragiske ulykker, hvor unge mennesker på lige 18 år kører sig selv og deres kammerater og nogle gange også folk, der bare kommer forbi, ihjel. Det er jo ikke noget, de gør af ondskab. Det er jo noget, de gør af mangel på overblik, mangel på omtanke og mangel på forståelse af konsekvensen af deres handlinger. Det er jo ikke noget, der gøres bevidst.

Ligesådan ser vi jo, at nogle af de ting, som i tillægget her bliver fremstillet som forbrydelser, er noget, folk gør, fordi de ikke forstår konsekvensen af deres handlinger. Der skal vi holde fast i, at der er en grænse, hvorunder vi siger, at der betragter vi ikke folk som voksne, der betragter vi folk som børn, der behandler vi dem på en anden måde.

Jeg tror, at baggrunden for dette forslag er, at der med bl.a. Dansk Folkepartis hjælp har bredt sig den fuldstændig fejlagtige påstand, at hvis unge under 15 år laver kriminalitet, så kan samfundet ingenting gøre.

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup, fremlagde selv eksemplet: Politiet kan gøre noget ved dem, der er over 15 år, men står fuldstændig magtesløst i forhold til dem, der er under 15 år.

Det er jo ikke rigtigt. Samfundet, i denne sammenhæng kommunerne, har, som det er blevet sagt, en masse muligheder, hvor de mest drastiske er at fjerne børnene fra deres hjem – det er en rimelig drastisk mulighed – eller spærre dem inde, endda fuldstændig uden dommerkendelse. Det er også en rimelig drastisk mulighed.

Derudover har myndighederne også en hel masse muligheder for at gribe ind på et langt tidligere tidspunkt end selv ved 12 år. Ofte er det jo sådan, at man allerede, når de starter i skolen, kan se, hvilke børn der vil udvikle problemer hen ad vejen.

Kommunerne har altså en masse muligheder, men disse muligheder bliver ikke brugt. De bliver bl.a. ikke brugt, fordi det er for dyrt, fordi det koster for meget at tvangsfjerne folk, fordi det koster for meget at anbringe folk uden for

hjemmet, og derfor er kommunerne påpasselige med det.

Det rejser selvfølgelig en mere principiel diskussion: Skal kommunerne have ansvaret for det her? Kan kommunerne leve op til det, eller skal vi fratage kommunerne det ansvar og lægge det et andet sted?

Den diskussion vil vi meget gerne tage, fordi vi er oprigtigt chokerede over at se, hvor lidt der gøres fra kommunernes side – også i nogle af de sager, der har været oppe til megen offentlig debat – i forhold til de børn og helt unge, som har været i uføre og lavet noget kriminelt.

Faktisk er det jo sådan, at kommunernes muligheder for at gøre noget ved de under 15-årige er så overvældende, at det kan rejse retssikkerhedsmæssige problemer. Et af de steder i forslaget, hvor jeg kan blive lidt blød om hjertet, er f.eks., når der i forslaget står, at en ungdomsdomstol også vil give den unge tiltalte retsgarantier i kraft af en forsvarer, hvorimod en ung i alderen 12-15 år, der i dag overdrages til de sociale myndigheder, underkastes foranstaltninger, selv om den unge kan være uskyldig. Det er rigtigt. For den unge under 15 år er der meget ringe retsgarantier, og det er et område, som eventuelt kunne diskuteres.

Vi mener altså, det må løses på en anden måde. Det er en del af en større diskussion. Den diskussion vil vi godt tage.

Som det ligger her, kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der var et konkret spørgsmål, som jeg gerne vil besvare, og så vil jeg stille hr. Søren Søndergaard et spørgsmål bagefter.

Det var det her med den kriminelle lavalder. Det må selvfølgelig være fuldstændig op til hr. Søren Søndergaards tolkning, hvordan han vil tolke det her forslag. Jeg vil bare nævne, at der ikke i dette forslag direkte tages stilling til den kriminelle lavalder, men det siger sig selv, at med forslaget er det muligt at straffe unge under 15 år, hvor den kriminelle lavalder er i dag.

Det er muligt at straffe unge helt ned til 12 år. Til gengæld får den unge jo den forsvarer og den rettergang, som hr. Søren Søndergaard vel må være interesseret i. Muligheden for at blive frikendt har den unge jo ikke i dag.

Jeg har rent faktisk selv oplevet en ungdomsdomstol i USA, der dømmer fint og godt. Den kunne fungere fint og godt, og det har medført